

דנ"פ 5085/20 - ראפאתנבארי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

דנ"פ 5085/20

לפני:

כבוד הנשיאה א' חיות

המבקש:

ראפאתנבארי

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לקיום דיון נוסף על פסק דינו של בית משפט זה
מיום 2.7.2020 בע"פ 1509/20 אשר ניתן על ידי
כבוד המשנה לנשיאה ח' מלצרוהשופטים ע'
גרוסקופף וא' שטיין

בשם המבקש:

עו"ד שוקרי אבו טביק; עו"ד חי אוזן

החלטה

זוהי בקשה לדיון נוסף בפסק דינו של בית משפט זה (המשנה לנשיאה ח' מלצר והשופטים ע' גרוסקופף וא' שטיין) מיום 2.7.2020 בע"פ 1509/20, בו התקבל ערעור המדינה על קולת העונש שנגזר על המבקש (להלן: פסק הדין).

1. המבקש הורשע, על פי הודאתו, ביום 16.7.2019 על ידי בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט ע' קובו) בעבירות של נשיאה והובלה של נשק וירי בנשק חם. לאחר שמיעת טיעונים לעונש, גזר בית המשפט המחוזי על המבקש עונש של 27 חודשי מאסר בפועל, שני עונשי מאסר על תנאי וכן הורה בית המשפט על חילוט רכבו של המבקש.

על גזר הדין ערערה המשיבה לבית משפט זה בטענה כי עונש המאסר בפועל שנגזר על המבקש היה קל מדי, וכי הוא מנוגד למדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות נשק. הדין בערעור התקיים ביום 8.6.2020, ולאחר שמיעת טענות הצדדים הביעו כלל שופטי ההרכב את דעתם לפיה אין מקום להתערב בפסק דינו של בית המשפט המחוזי, והציעו לבאת-כוח המשיבה לחזור בה מן הערעור. לאחר התייעצות, הודיעה באת-כוח המשיבה כי היא עומדת על

הערעור, והוא נדחה לעיון. ביום 2.7.2020 התקבל הערעור.

בפסק הדין מפי השופט א' שטיין צוין כי "במהלך הדיון בעל-פה שנערך לפנינו, נטיתי, יחד עם חברי להרכב, לדחות את ערעור המדינה. ואולם, באת-כוח המדינה עמדה בתוקף על הערעור וטענה לאי-ההתאמה בין עונשו של המשיב לבין מדיניות הענישה הראויה ביחס לירי באזור מגורים, שאותה יש לקבוע על רקע המציאות הקשה שבה אנו נתונים כעת, ואשר חלה ביתר שאת במקרים של ירי מכלי נשק אוטומטי. שבתי אפוא ובדקתי את הדברים, ומצאתי כי בערעור המדינה אכן יש ממש". נוכח האמור, הוחמר עונש המאסר בפועל שהוטל על המבקש והועמד על 36 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו.

2. מכאן הבקשה דנן, בה נטען כי נוכח הדברים הנחרצים שנאמרו על ידי ההרכב במהלך הדיון, קמה למבקש ציפייה ברורה שהערעור יידחה, ציפייה אשר נפגעה עם קבלת פסק הדין. לשיטתו, פער זה משדר "מסר בעייתי מבחינת הנראות בעיני הציבור כלפי בית המשפט", פוגע באמון הציבור בבית המשפט ומצדיק לקיים דיון נוסף אשר במסגרתו תבוטל ההחמרה בעונשו של המבקש, הגם שאין מדובר במקרה בו נפסקה הלכה אשר עומדת בסתירה להלכה קודמת של בית המשפט העליון.

3. דין הבקשה להידחות. סעיף 30(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 קובע כי תנאי לקבלתה של בקשה לדיון נוסף הוא שבפסק הדין מושא הבקשה נפסקה הלכה. פסק הדין מושא הבקשה עסק בשאלה האם צדק בית המשפט קמא בקביעת מתחם הענישה הראוי לעבירות שבהם הורשע המבקש, והאם עונשו מוקם כראוי בתוך אותו מתחם. בחינה פרטנית זו הנטועה כל כולה בנסיבות הקונקרטיות של המקרה, אינה עולה כדי הלכה, לא כל שכן הלכה אשר תצדיק קיום דיון נוסף בה. טענת המבקש בדבר הסתמכותו על דברים שנאמרו מפי השופטים במהלך הדיון מיום 8.6.2020, אף היא אינה מקימה עילה לקיום דיון נוסף וכבר נפסק בהקשר זה כי "אין לראות בשאלות ובהערות השופטים דבר מעבר למקובל במהלך הדיונים בבית המשפט דבר יום-ביומו. הדברים הללו אינם הלכה ולא פסק דין. פרוטוקול הדיון מלמד על הדינמיקה שנוצרה במהלך הדיון [...] העיקר הוא פסק הדין" (עע"מ 7079/12 מדינת ישראל נ' גרמאיי, פסקה 14 (10.12.2012); כן ראו דנ"פ 4477/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (17.7.2019)).

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ו' באב תש"ף (27.7.2020).

ה נ ש י א ה